

Največja naložba v kemično industrijo SRS

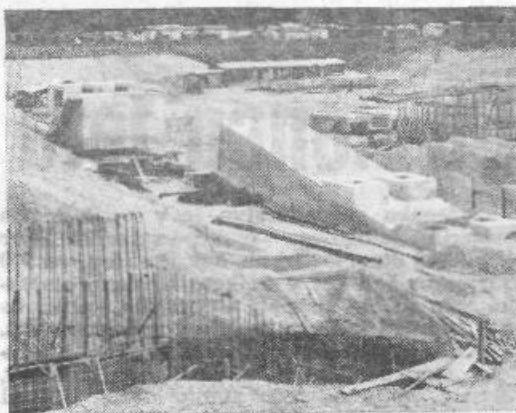
Tovarna DMT v Medvodah?

(ca) Naša država je ena redkih v Evropi, ki nima lastne proizvodnje dimetilteftalata (DMT); to je surovina za poliestrska vlakna, ki jih uporabljajo v tekstilni predelovalni industriji. Sedanja poraba poliestrskih vlaken je med 20 in 30 odstotki v odnosu na bombažna in volnena vlakna ter jih moramo v celoti uvoziti.

Za zgraditev tovarne z zmogljivostjo ca. 60.000 tón DMT letno je ponudil lokacijo medvoški Donit v industrijski coni v Medvodah. Ta lokacija ima vrsto prednosti, saj je v bližini reka Sora, zato ne bo težav s tehnološko vodo, industrijska cona ima že sedaj zelo dobro železniško in cestno povezavo, plinovod in kanalizacijski vod za sanitarne odplake.

Proizvodnja DMT ne onesnažuje ne zraka ne vode. V svojem zaprtem sistemu uporablja hladilno vodo, ki se pretaka v hladilnih stolpih, oziroma bazenih. Za proizvodnjo DMT uporabljajo kot osnovni surovini paraksilen in metanol, ki ju pri nas izdelujeta Rafinerija Sisak in Nafta-Lendava. Tovarna bi zaposlovala 100 delavcev, veljala pa bo predvidoma 2,2 milijarde dinarjev. V Donitu načrtujejo pričetek graditve že v naslednjem letu, s tem da bi pričeli s proizvodnjo v letu 1982. Vendar v Donitu sprejemajo odgovornost za realizacijo investicije pod pogojem, da dosežejo skupno vlaganje s tujim partnerjem, da bo investicija prednostna ter da dosežejo soglasje in združevanje sredstev jugoslovanske tekstilne industrije.

SEPARACIJA GRAMOZA V STANEŽIČAH

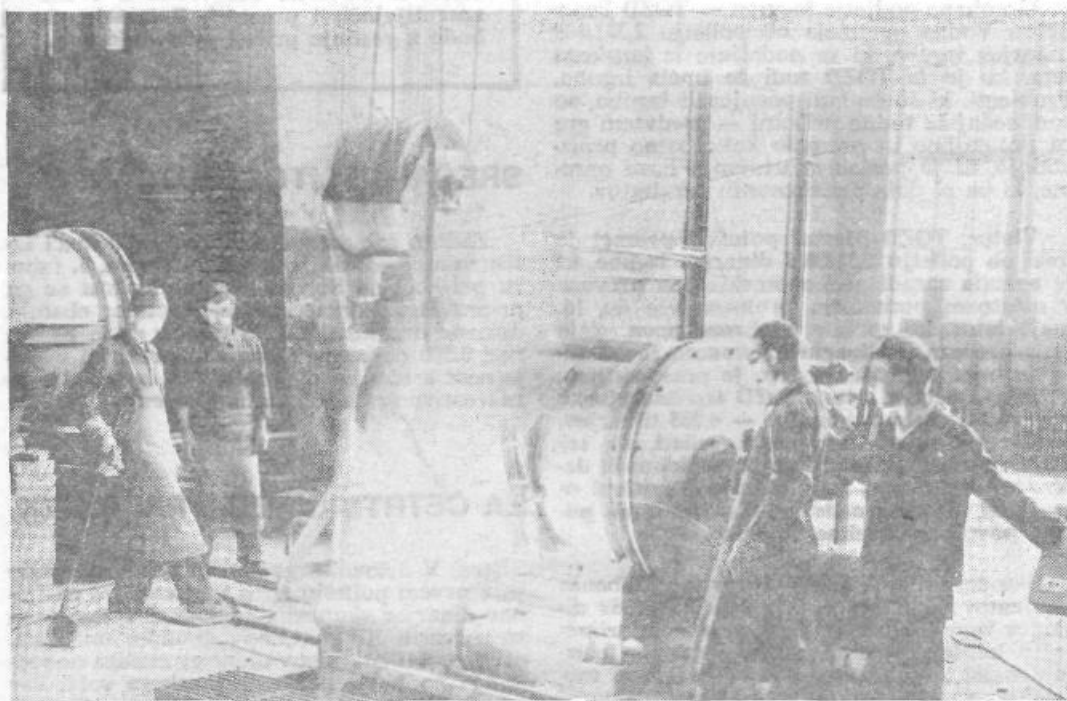
Delavci GP »Gradbinec« iz Kranja zaključujejo gradbena dela pri izgradnji nove separacije gramoza v Stanežičah. Sledila bo montaža domače opreme v izvedbi Slovenjacec, tako da bo ob koncu oktobra že stekla poizkusna proizvodnja. Separacija bo letno dajala 300 tisoč kubičnih metrov gramoza različnih debelin, veljala pa bo okoli 100 milijonov dinarjev.

25 let Elektrarne Medvode

Letos mineva 25 let od pričetka obratovanja Elektrarne Medvode. Prvi agregat se je zavrtel maja leta 1953, naslednje leto pa še drugi, oba z močjo 10.000 kW. Letna proizvodnja je znašala od 62 do 112 milijonov kilovatnih ur. Konec letošnjega julija so tako dosegli že proizvodnjo 2 milijardi kilovatnih ur električne energije.

40-članski delovni kolektiv druge elektrarne na Savi je jubilej proslavil s priložnostno slovesnostjo, na kateri so podelili 13 delavcem priznanja za 25-letno zvestobo.

31 LET LITOSTROJA

Delavci Titovih zavodov Litostroj so se na pragu četrtega desetletja odločili za obsežno razširitev proizvodnih zmogljivosti. Kot nosilci strojegradnje v Sloveniji, so se odločili za projekt industrijskih vozil, povečanje zmogljivosti v pločevinarni, mehanski obdelavi in montaži. V nadaljnjem razvoju proizvodnega programa pa načrtujejo tudi opremo jedrskih elektrarn. Z uresničitvijo teh načrtov pa bo Litostroj postal velikan strojne industrije. Ker nad polovico izdelkov izvozijo, je njihov razvoj tesno povezan s svetovnim tržiščem.

NAŠI KLICAJI!!

Nadure

Samoupravljanje je ena najdragocenejših pridobitev našega povojnega razvoja. Tega dejstva se velikokrat premalo zavedamo — ali nanj ob številnih zapetljajih in nepravilnostih morda pozabljamo. To je po eni strani tudi razumljivo, saj je v marsikaterem okolju samoupravljanje še vedno bolj teoretična kot praktična in vsebinska kategorija. O tem precej pišemo.

Premalo pa pišemo o drugi plati problema — o maličenju ali zlorabljanju te pridobitve, ki je velikokrat še nevarnejše od prvega, saj je kot voda na mlin birokratom in tehno kratom, za katerih mlinška kolesa je znano, da ne zmeljejo nič dobrega...

Na dnevni red delavske kontrole v ugledni delovni organizaciji je že pred meseci prišel in tam že dolgo vztraja primer »samovolje vodje oddelka«, ki je že po nekaj mesecih šefovanja storil pravcato »revolucijo« v oddelku in sprožil plaz nezadovoljstva — ter tudi prijavo delavski kontroli.

Stvar pa je tekla takole: delavke v oddelku (uradnice) so se staremu šefu nekoč pritožile, da je osebni dohodek glede na ostale oddelke (ne glede na delo) prenizek in dobrodušni možakar je sprejel salomonsko rešitev, ki je bila v takratnem načinu nagrajevanja edina pot za utišanje prerekanj. Vsaka uslužbenka je ob koncu meseca dobila v kuverti še nekaj deset nadur — in volk je bil sit, koza pa vsaj tiho, če ne cela...

Potem je prišel nov način nagrajevanja, prišla je ura za »štempljanje« kartončkov, prispel pa je tudi novi šef. Le-ta je že po nekaj mesecih ukinil lep običaj z avtomatičnim pisanjem nadur, saj so, recimo, kartoni ob koncu meseca pokazali hud primanjkljaj rednih ur (saj veste: mesar, frizer, tržnica — in ura, ki ob strogi vratarici ne laže...), pri čemer so potem nadure resnično bodle v oči. Po domače povedano: Lojzka je delo, ki ga ni zaradi »objektivnih okoliščin« opravila dopoldne, po kuverti sodeč nadoknadila z nadurnim delom. Mož je to preračunal, ukrepal — in se znašel pred delavsko kontrolo. Ker da je tehno krat, ker da krni samoupravne pravice in sploh po svoje dela.

Kako bo odločila kontrola, ne vemo. Primer smo zapisali, ker je tako presneto tipična ilustracija nekega pojmovanja samoupravljanja. Pojmovanja, ki ta pojem zamenjuje z anarhijo. In ki pozablja, da bi moralo biti samoupravljanje sinonim za odgovornost in disciplino in nikakor ne dežnik za lenobo in neodgovornost... ter da ni vedno vse samoupravno, kar se postavlja v »zaščito« samoupravljanja...

Dopisujte v
Javno tribuno -
vaše glasilo

tribuna 3